

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XV. Die Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

tum popularium mœrore: qui tantam virtutem, & studium de omnibus benè merendi altè animo impressū retinebant. Eodemque ipso die, quo ille humatus est P. IOANNIS HARTI, qui in Angliâ fidei Catholicæ odio equuleo tortus erat, corpus septem annorum interuallo non sine admiratione adhuc integrum ex alieno in nostrum sepulchrum est translatum.

P. IOANNES
ARNOVX ARNULPHVS.

Callus To-
losæ. 14
Maij 1636.
xt. 6. 11. 42

Lvdovici XIII. Gallia Regis Ecclesiastes, & Confessarius fuit ma-

XV. DIE MAII.

P. FRANCISCVS
LVPIVS.

Lustratus
in Ethiopia
14. Maij.
1597.

Mortific.

Labores.

Elemos.

Paupertat.

Hic per ipsos 29. annos P. Andrea Quiedi Patriarchæ Socius, & laborum comes fuit. Iurati testes dixerunt: Lupij virtutem primis quibusque heroibus æquari posse. corpus ad lacerâ pellem tantum, & ossa redegerat inediâ, perpetuisque verberibus. Sæpè illi in ore illud: Viram hanc & nobis à Deo datam, vt laborando assequamur æternam; neque aliter se habere hominem, qui non labore, quàm auem, quæ non voler. Vnus Quiedo alijsque superstes cum mansisset, omnia, quæ domi erant dedit pauperibus; etiam pallium, exemplo Martini in frustra discissum & quia istic indecorum non est sine tunicâ interno tantum amictu vt, tunicam quoque diuisit in plures. Lectus illi nudum solum erat; cum sacco quoque illi vsui sibi datum ægro humi cubanti donauit; inde illi extrema pla-

gnâ religiosæ modestiæ zeli que felicitate. Cardinalis Vbaldinus P. Ioanni Aloysio Albritio, è quo hæc habeo, Bononiæ, disertè affirmavit; se cum in Gallia Nunciij officio fungeretur, neminem vnum inter priuatos nouisse, cui plus istic deberet Ecclesiæ, quàm Arnulpho Parisijs, Gratianopoli, Tolosæ. Pro Societate multa præclare ab illo perfecta, siue cum domicilijs, siue cum Proincijs toti præesset. S. P. Nostri, & instituti accuratè fuit reuerens, & obseruans.

Fidei.

nè, & gloriosa paupertas. Persæpè inter sacrificandum, & inter orandum cœlesti splendore perfundi visus est instar Solis: quo aiebant ij, qui viderant oculos sibi fuisse perstrictos. Pater quispiam filium monebat, vt illum magnificeret; Illum, ego inqueiebat, aliquoties vidi cum operaretur Sacris seu ad circumstantem populam verteret, oculis, & ore flammam iaculari, & toto capite luce mirabili splendere. A morbo graui consanuerat, Deo illum Catholicorum precibus adhuc dante: id quod ille in templo peracto sacrificio affirmatè dixit; & adiecit; se biennij adhuc interiectu à morte distare; quod ille biennium ingenti contentione inter labores pro fide susceptos impleuit eo modo, qui decur conscientiam suæ mortis; & octauo ante euolutum biennium die, accitis Catholicis, non nisi septem, adhuc dies è concessio sibi duorum annorum spacio esse reliquos affirmavit. Adfore post annum vnum, qui illis diuina procuret. Benè prædictum, vtrumque.

Oratio.

Sacram.

Mors.

Cer mat
August
Maij 163
xtat 85.

Fidei.

Patentia

Belga A
maria;
Mai. 16
Vocatio.

Dimissio

que. Etenim die septimo elapso decessit, & post anni vnius interuallum Melchior Syluius ad Abassinos appulsus proficit, ea quæ Lupius vaticinatione illâ suâ promiserat.

P. GREGORIUS ROSEFFIUS.

Germanus August. 15. Maij 1623. etat. 85.

Viennæ Austria tyrocinium posuit sub P. Ioanne Victoriæ anno 1539. Romæ deinde Germanorum contubernio præfuit ad D. Marcelli. Tum Viennam redux, Canisio in concionali munere illi suppar successit, ad res difficiles enucleatè pro Catholicis contra hæreticos explicandas mirè fœlix, & facilis. Othonis Cardinalis iussu Tridentinum Concilium promulgauit. Prouinciam Superioris Germaniæ diu rexit, & plerisque domicilijs nascentibus interfuit industriâ singulari. Romam quinquies à Prouincia sua missus. In extremi morbi doloribus, pro magnâ suâ patientiæ alimentum habuit orandi studium: & illa verba potissimum: *Da, Domine, patientiam, & auge dolorem.*

Fides.

Patientia.

P. PETRVS PLEMPIVS.

Belga Alcmariæ 36. Maij. 1640. Vocatio.

Dimissus.

Alcmariensibus in Hollandia per ipsos 25. annos fidei labore, industriaque adfuit. Ad Societatem exemplo Timothei germani sui permotus fuerat: verum è tyrocinio ad suos remissus est, quòd valetudinem Societatis muneribus minimè parem haberet, languore, nescio quo fatiscens. Acerbum id Petro accidit: at breui, & illi valetudo prospera redijt, & ille ad Societatem reuersus est, tãto deinceps

sagranrior. Aiuat literæ numerum iniri haud posse illorum, qui per eum, vel in fide Orthodoxa retenti, vel ad eam reducti sunt. Id, quod labore tam affiduo fecit, vt semper omnibus fuerit admirationi. Perpetua illi constitit semper Virginitas. De Damone item triumpho continui, cum inuidus ille, ac ob animas tot reductas rabidus genius, Petrum persapè terriculamentis varijs, quâ per se, quâ sagarum operâ infestaret.

Castis.

P. GABRIEL DE BAEZA.

Per ipsos 42. annos in Indicis laboribus versatus est, magno commodo animarum, arduis itineribus, & ieiunijs ferè ad inediam vsque seueris clarus. Noctu sesquihorâ, diluculo ante alios horâ integrâ atque dimidiâ, cum alijs verò aliâ iterum horâ orabat: idque aded incenso studio, vt inflammato eius pectore recreando debuerint (vt olim B. Stanislao) panni frigidâ madidi admoueri. Vbique in diuinis oculis; velut in cali luce, agebat omnia. Diuinum officium non nisi de genibus recitabat, etiam fessus. Ad verba quibus fortè lacebatur, surdus; ad respectus humanos cæcus, in seipsum inclemens, perperuo cilicio & cruce aculeis asperâ se armabat, vt Virginitati suæ caueret, etiam in carne tantis laboribus, quotidianis flagris, morbisque attritâ. Nunquam odores vllos admisit; spectaculis nunquam interfuit, nullius vnquam legis violatæ reus est visus. Religioso cuidam quiddam interrogaturo prius quàm ille interrogaret, respondit. Fuere qui se ob ea quæ clam benè egerant ab illo laudatos, & vt pergerent firmatos sunt fassi; alij se ab eo reprehensos

Hispanus in Peruana. Coll. Pacis. 1. Maij. 1614. Soc. 12.

Oratio.

Mortific.

fos ob quædam malè patrata dixere, mirati quomodo id ipse sciret quod inconscijs omnibus actum esset. Exequiæ illius ab omnibus ordinibus celebratæ. Indi ploratum in dies plures

extendere: pauperes verò, celebrato velut senaculo, constituere vt illi nouendiale sacrum, corrogato ære, mendicorum omnium nomine curaretur.

XVI. DIE MAII.

P. IOANNES
DIONYSIUS.

Italus For-
liuij. 16. Maij
1617.

Oratio.

Prædictio.

Alebat, velex eo se sanctitatis eximie obligatione teneri, quod Senensis esset, id est ex patria sanctorum; lingua illi verborum parca, oculi semper modesti, submissi, cor præsentis Dei cogitatione collectum. Erga Dei Matrem, & S.P. Ignatium eius amor apparuit cum de illis mirâ cum teneritate loqueretur, ac ita illos describeret, vt plurium opinio fuerit, illum vtriusque conspectu è cælo fuisse recreatum. Pietatis officijs, tam fuit addictus, vt ferè in templo habitaret, canonicum officium bis exequeretur; antequam diuinum sacrificium celebraret, alijs interesset, atque illo perfunctus tot alia sacra audiret quotquot in templo habebantur. Nobili cuidam Romam iter adornare se dicenti respondit. Non iturum Romam, sed Forliuij vxorem ducturum, & liberos ex ea suscepturum. Ita euenisse ipse nobilis dixit, & euentus ostendit, cuidam infelicem mortem, alijs alia ex vero prædixit. Quidam retulit illum cogitationis cuiusdam suæ consciuum fuisse. Barthofellus Forliuiensis tunc Antistes eius consilia magni, virtutem verò maximi faciebat. A moriente benedictionem petiuit, sed Ioannes non prius annuit, quàm eodem tempore ab eodem cui benedicebat Episcopo vicissim benediceretur. Per-

lato de Ioannis morte nuncio; idem Barthofellus Episcopus humi prostratus, fronte in terram demissâ diuinam misericordiam per Ioannis merita implorauit; idem factum à nobilissimis quibusdam alijs. Nec desuere è nobilitate viri præstantes; qui quotannis ad eius sepulchrum die anniuersario supplices, ros illud alijsque floribus asperserint: non desunt, qui diuinam beneficentiam se mirificè expertos dicant. Nostri Patres plures illi se quotidie commendabant, priuatæ pietatis affectu.

ÆGIDIUS CLARA
MONTIUS SCHOL.

Cum adhuc esset paruulus, arcano quodam impetu se impelli sentiebat ad patiendum amore Dei: & cum occasionem quæreretur patiendi, noctu se de lectulo proripiebat, & super vitium fasciculos decumbebat. Illud in illo obstupere domestici, illum quando vnâ cum alijs more consueto domi litania omnium sanctorum recitabat, licet Societatem nunquam vidisset, nec de illa, vel de S. Ignatio quicquam auditione percepisset nec sui facti rationem reddere sciret, nunquam omisisse quin adderet: *S. Ignati, ora pro nobis.* Tyrocinium anno 1618. ingressus totus in eo erat, vt quàm profundissimè se demitteret, ac in omnem patien-

Italus Ple-
centis. 16.
Maij 1611.
Soc. 3.

Mortifico

S. P. Ignati